

Commissie Intervisie en Coaching

"Je kunt alles bereiken. Maar niet alles tegelijk" (Oprah Winfrey).

Dokters zijn er goed in om te bagatelliseren want anderen hebben meer te verduren. Dan zijn de 'zware patiënten' (lees de meest emotioneel belaste) hun referentiekader. "Er zijn ergere dingen in het leven", hoor ik weleens zeggen. Een cliënte die weerstand aan het bieden was tegen diverse 'belastende factoren', deed min of meer hetzelfde.

Zelf een serieuze lichamelijke aandoening die weer opspeelde; een van de kinderen zat niet lekker in zijn vel maar waardoor precies daar kon ze de vinger niet goed achter krijgen; en haar partner was vooral afwezig jegens de kinderen vanwege zijn baan die altijd meer dan 60 - 70 uur per week vroeg. Als dochter moest er eigenlijk bijgedragen worden aan mantelzorg voor moeder maar omdat ze het meest ver weg woonde kon ze dat als acceptabel excuus gebruiken naar andere familieleden.

Een belangrijke energieverlinder bleek een conflict op het werk. Ze was er al meer dan een half jaar zeer van overtuigd dat haar voorstel het beste was voor de toekomst van dit deel van de organisatie. Haar leidinggevende deelde van meet af aan haar visie niet. Die was inmiddels overgegaan tot negeren en zelfs ontkennen van elke inbreng die afweek. Hier was een patstelling ontstaan - professioneel als ze was - niet tussen personen - maar vanwege verschil van inzichten. Ze had meerdere malen onder vier ogen gezegd: "Met respect, maar ..." en dan voor de zoveelste keer haar verhaal gedaan. Inmiddels hield het haar meer wakker dan alle andere privé-belasting.

Rationeel waren alle afzonderlijk belastende factoren betrekkelijk te noemen - van tijdelijke aard. Dat sprake kon zijn van een stapeleffect werd ook weggeredeneerd.

"Al eerder voor hetere vuren gestaan".

Vanwege het opspelende gezondheidsprobleem wilde ik niet te snel doorgaan op het arbeidsconflict. Vragen passeerden zoals:

Wat vind je het belangrijkste in je werk?

Wat vind je het belangrijkste in je relatie?

Wat vind je het belangrijkste als ouder?

Wat vind je het belangrijkste als dochter voor jouw moeder?

Toen de antwoorden gegeven waren brak het inzicht door:

"Eigenlijk wil ik alles en ik wil alles tegelijk".

Pas voorbij deze constatering kwam de opening tot wat werkelijk belangrijk

was in deze fase.

Het werkconflict werd heel betrekkelijk toen ze hardop uitgesproken had eigenlijk nog met haar moeder te willen kunnen wandelen en wel om haar nog belangrijke vragen te kunnen stellen.

Het vervolg van die constatering - hoe dat te gaan realiseren - was bijpassend en praktisch: als eerste zou dat een goed gezin-gesprek worden.